

[Hanne Reintoft.]

ligt, alt efter hvilken klasse man tilhører i dette samfund.

Til alt dette kommer, at allé virksomheder i kraft af de ekstraordinære afskrivningsregler allerede har fået en betydelig tilførsel af kapital fra samfundet, uden at samfundet har fået en tilsvarende indflydelse på virksomhederne. Det er tilskud, der betales af de almindelige lønmodtagere, som i kraft af deres produktion allerede har sikret kapitalejerne enorme indtægter.

Alt i alt må vi konkludere: udenlandske opkøb af danske virksomheder, dansk kapitaleksport og overflytning til mere lukrativ produktion overhovedet uden hensyn til samfundets behov, virksomhedskrak på grund af en hård og forfejlet økonomisk politik, der ganske ensidigt kun kommer de allerstørste monopoler til gode — med handelsministerens velvillige mellemkomst — det er virkeligheden i det danske samfundsliv i dag. Men det giver problemer, og det giver problemer, som befolkningen klarere og klarere vil kræve rimelige og retfærdige løsninger på.

Der står her to klare modsætninger: mod kapitalens krav om profit for enhver pris, også på bekostning af samfundsliv og menneskeskæbner, står befolkningens krav, der lyder sådan: sikring af indtjent løn, sikring af vore arbejdspladser, sikring af produktion for vore behov, for samfundets behov og ikke for kapitalens, sikring af en stigende andel i de øgede indtægter, som den produktion giver, befolkningen selv skaber, og sikring af reel medbestemmelse og medindflydelse.

Vi er ikke i tvivl om, at kapitalens kurs vil skærpes, ikke mindst med den bestemte tilnærmelse til EEC, som regeringen jo desværre tillader sig. Men jeg tror, jeg kan sige, at over for kapitalens skærpede krav vil befolkningens skærpede krav også fremstå i stadig skarpere form.

Jeg skal derfor fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, der først og fremmest tager hensyn til netop disse krav, der i en periode som denne må rejse sig i befolkningen, for at de kan få deres eksistens og deres livsforhold sikret. Det lyder således:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at fremme en lovgivning, der sikrer, at

al samfundsmæssig støtte til erhvervsvirksomheder gøres afhængig af, at de beskæftigede sikres deres løntilgodehavernes tilstedeværelse på den normale udbetalingsdag, samt at de får indflydelse på virksomhedens økonomiske dispositioner og arbejdets tilrettelæggelse, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Første næstformand (Kaj Andresen): Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade også dette forslag indgå i forhandlingen.

Kai Moltke: Jeg må først sige, at der er ét punkt, som står mig en smule uklart. Det er det, at man fra SFs side stiller en forespørgsel og dernæst stiller forslag om motiveret dagsorden. De punkter, som findes i denne motiverede dagsorden, er nemlig ganske simpelt en hel række ikke særlig fyldigt motiverede led i noget, som man mener folketinget skal beslutte og folketinget skal påtale over for regeringen. Ved at vælge forespørgselsformen undgår man kun én eneste ting: at der kan ske udvalgsbehandling, at man kan udfylde sine krav og motivere dem tydeligere, at man kan optage forhandlinger, og at man kort sagt kan gøre disse sager konkrete og bl. a. opnå lejlighed til at stille spørgsmål om en række meget uklare og pinlige ting.

Jeg skal derfor beklage, at man har brugt denne dag på en sådan måde, at vi nu får en afstemning eller rettere sagt mulighed for en afstemning om 3 dagsordensforslag, for de er jo ikke stridende mod hinanden, og strengt taget skulle de vel sættes til afstemning under ét, eftersom det ikke er alternative forslag.

Se, det var en lille formel påtale, fordi jeg ikke synes, man har udnyttet de reelle muligheder til at skabe virkelig klarhed over ting, som bør afklares, og som jeg ikke tror vil kunne løses hverken i folketingets spørgetid eller på anden måde.

Dernæst kan jeg ikke lade være med at begynde med venstres ordfører ved denne lejlighed, for der kom jo en række meget markante og meget tydelige synspunkter frem her. Det, som særlig interesserede mig, var, at venstre ligesom på vej mod en nyliberalisme talte om det fordærlige og det